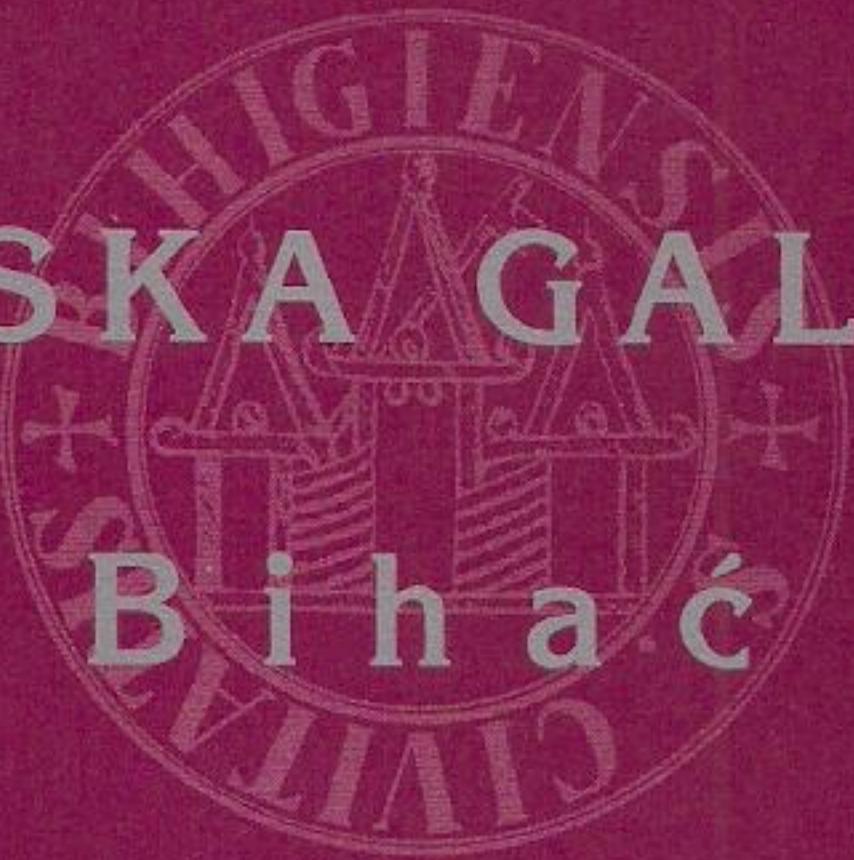
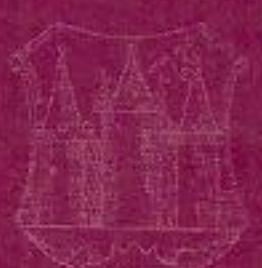

GRADSKA GALERIJA

B i h a Ć

Sadko Hadžihasanović

GRADSKA GALERIJA

Bihać

Sadko Hadžihasanović

slike i reljefi

Bihać, 2. 3 - 16. 3. 1999.

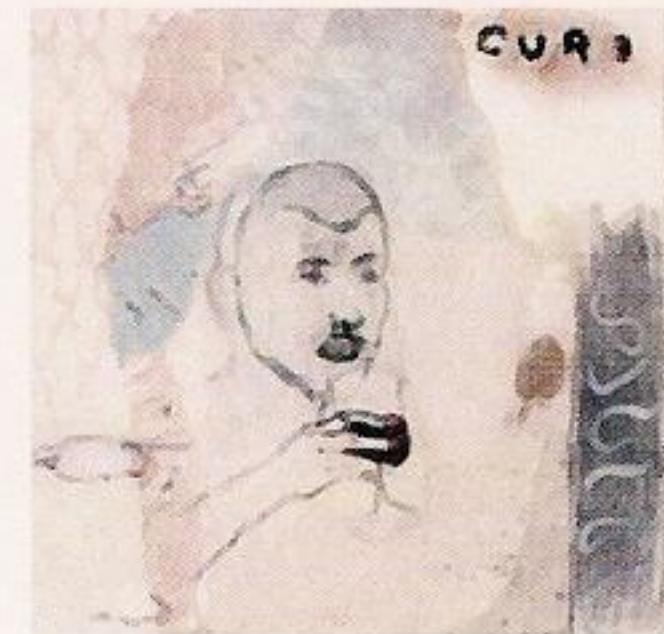
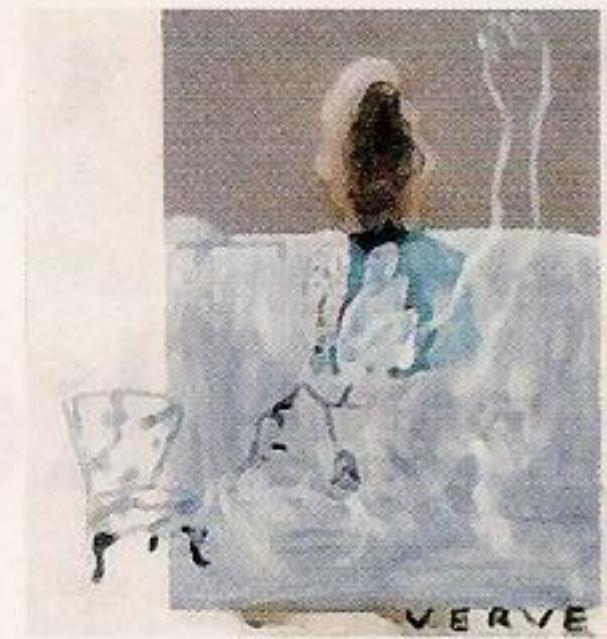
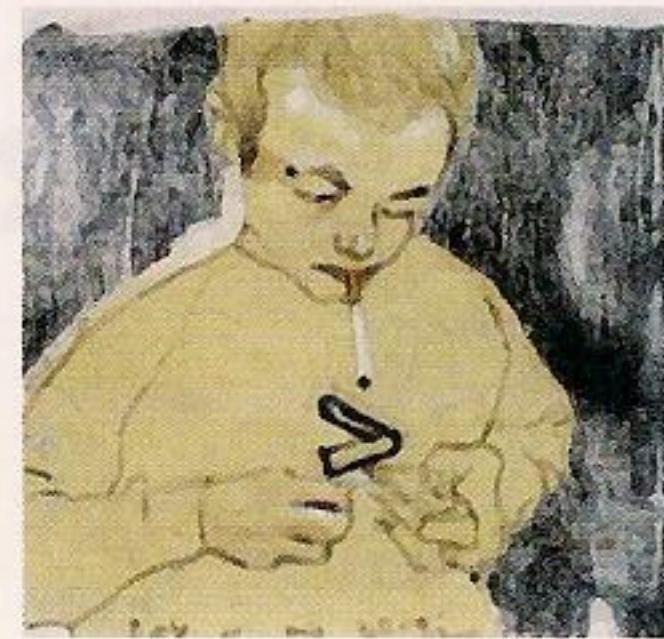

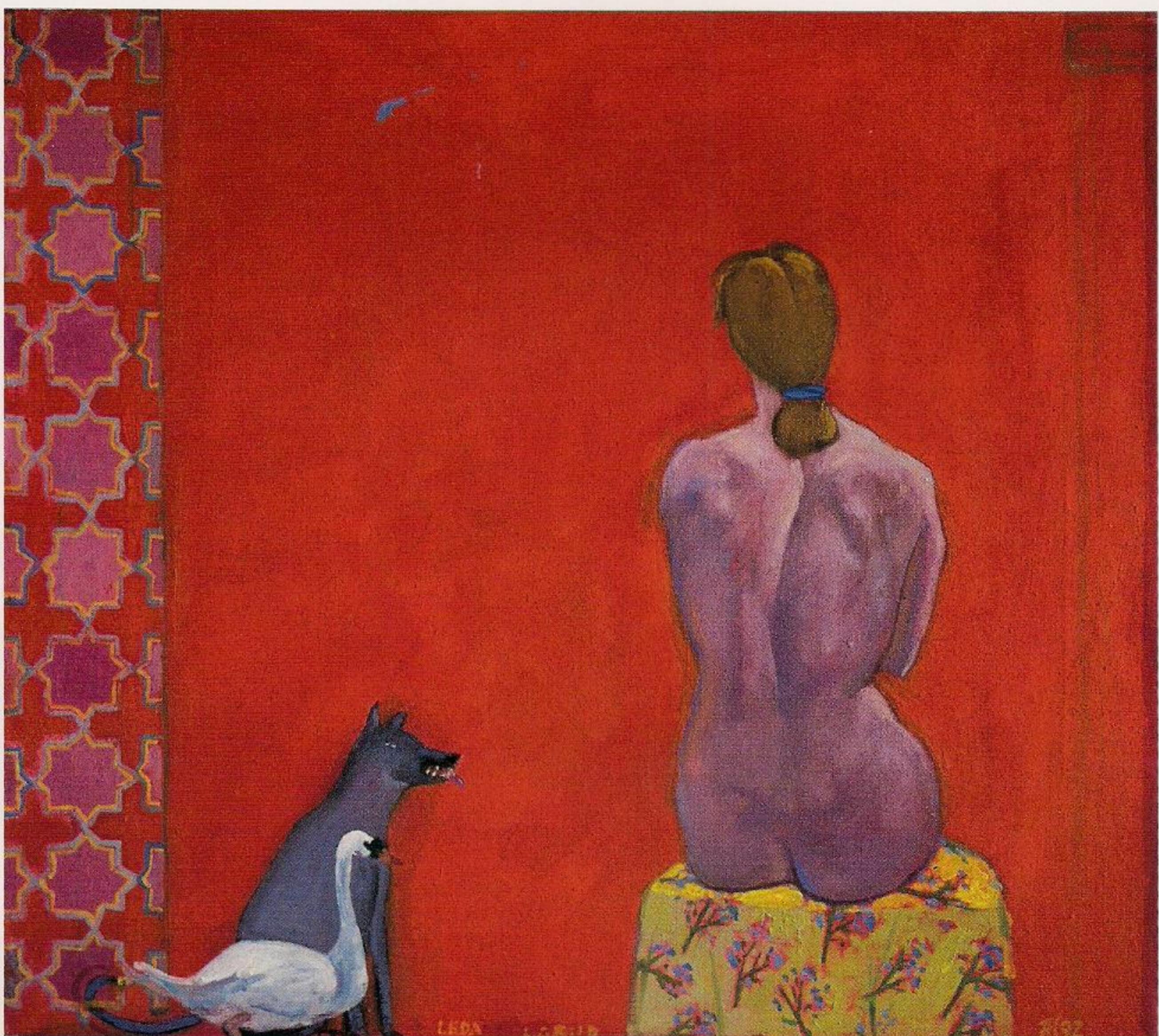
UMJESTO PREDGOVORA

Sadko Hadžihasanović je jadan od rijetkih mladih autora čija su likovna istraživanja tokom skoro cijele decenije javnog pojavljivanja ostala vjerna inicijalnom kursu. Već u radovima sa beogradskih postdiplomskih studija kao stvaralački zadatak se postavlja rješenje zagonetne limitiranosti dvodimenzionalnog prostora: kako ne pristati na obavezujuću prošlost slikarske podloge ili kako opstati na njenom glatkom licu. Iz početka Sadko pronalazi rješenje u »mehkanim« točkama kompozicije, u mjestima rasterećenim snažnim kohezionim sila koje sjedinjuju površinu u jednu uniformnu ravan. Točke oslabljene površinske tenzije omogućavaju artikuliranje forme u dodatnom smjeru, naprijed-nazad. Kartezijanski dosljedan, Sadko širi potencijalno crtačko polje utakнуvši u osnovnu ravan jednu novu, prvoj perpendikularnu ravan. Tako se ikonografski prizor više ne upisuje u prostoru, niske četverostrane prizme već u prostranijem i stvarnijem prostoru hemisfere. U ondašnjim radovima na papiru novi prostor figurira kao ploha više i služi tek za crtež premjeren vrijednostima novoosvojene dimenzije koja se prostire samo naprijed u odnosu na prvobitnu crtačku podlogu.

Slijedi serija »Pušači« koja postavkama figure i reduciranim dekorom inauguriра umjetnikovu ljubav spram kazališne scene. U »Pušaćima« koristi iskustva iz prethodnih radova evolutivno za mijenjući tehnicističku ravan više od papira plastičnim masama kolažiranim na oslikane oblike u pozornici. *Značajno je zapažanje da se dramski naboj sa pozornice u kazalištu seli u oslikanu scenu.* Konveksnost reljefnih fragmenata prelazi kazališnu rampu ka posmatraču i istovremeno sugerira svoju geometrijsku protivnost: konkavnu dobinu koja se širi platnom iza antropomorfni tijela postavljenih u nultoj ravni, fokusnoj točki umjetnikova vida. Za razliku od prethodnih, minimalnih intervencija na apstraktnosti bijelih površina papira, ovdje se osjeća potreba za individualizacijom konkavnih prostora te umjetnik pristupa njihovom oslikavanju.

U »Hamburškim slikama« dekor intimističkog kazališta se emancipira u precizne arhitektonske cjeline. Mehanizam nadrealističkoga ludizma otvorenog i zatvorenoga neprestano izmjenjuje sugestije urbanih eksterijera i interijera. Tu je hemisfera iz prethodnih radova dobila i odgovarajuću poluloptu dubine, iluzionizam zadnjeg plana iz »Pušaća« je realiziran i u materijalu: to je put koji povezuje prirode slikarstva i vajarstva. Intigrantni odnos slikarskog i vajarskoga prostora Hadžihasanovića i dalje interesiraju što će on dokazati i u »Hamburški friz« je, slično nizu prethodnih koji se odnose na Banat, Počitelj i Sarajevo, modeliran u glini a poslije pečenja oslikan. Dok je u prethodnim frizovima reljefnost pratila prije svega oblik i oblinu ljudskog tijela, a negdje se približavala prirodi dekorativnog, u posljednjem se orientira pravashodno na arhitektonske elemente. Površina terakote je konstruisana od različitih geometrijskih oblika kojima je porijeklo u kubusu a daljna obrada ovisna od prostorne dispozicije. Dolazi do razumljivog i anatičkom vidu tako dragog očvršćivanju planova, scena se približava naturalističkoj. Sukobom oštih ivica i uglova gradske panorame (te njihovom asocijacijom sa prazninom), ekspresivna taktilnost rada

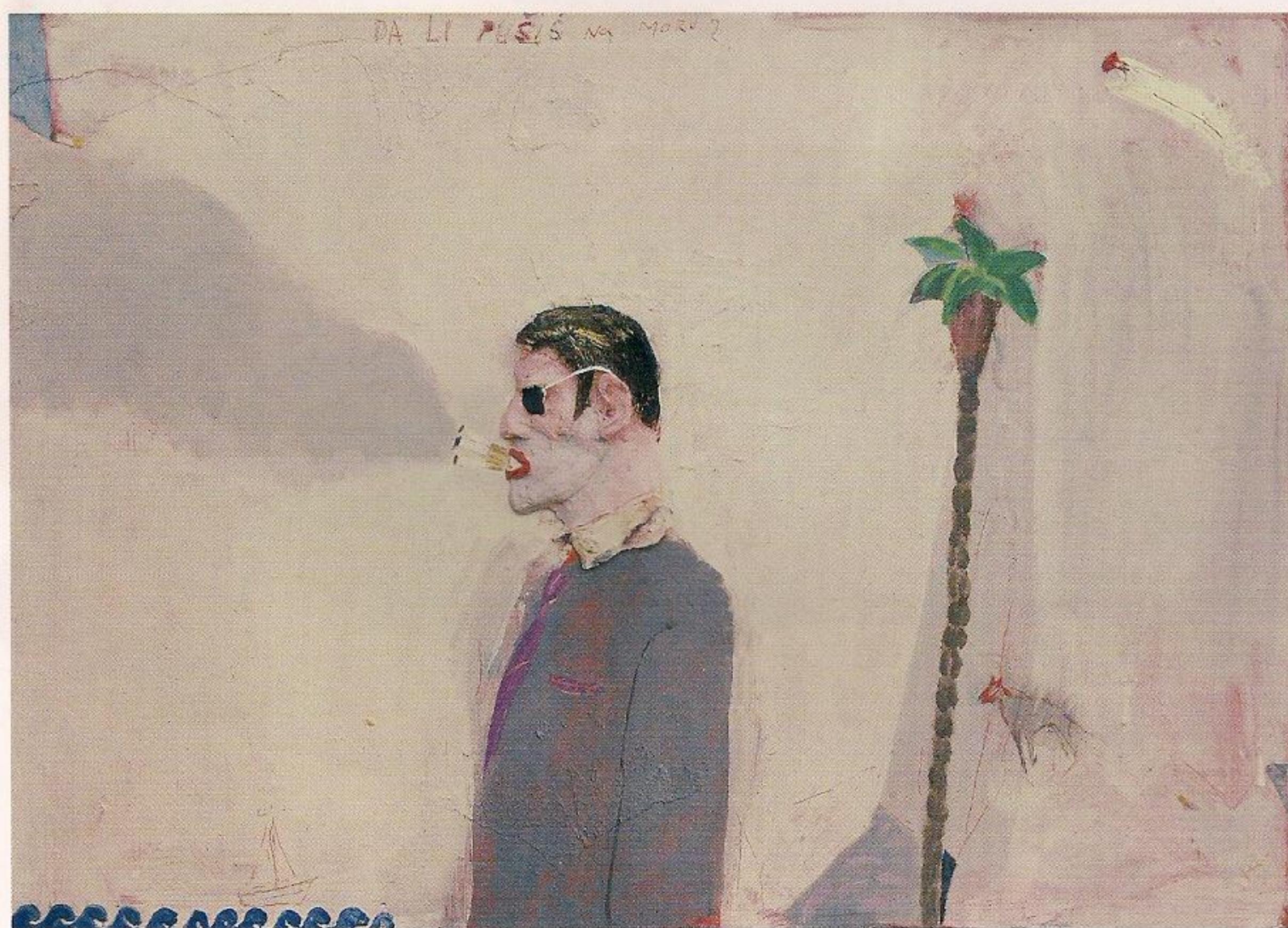
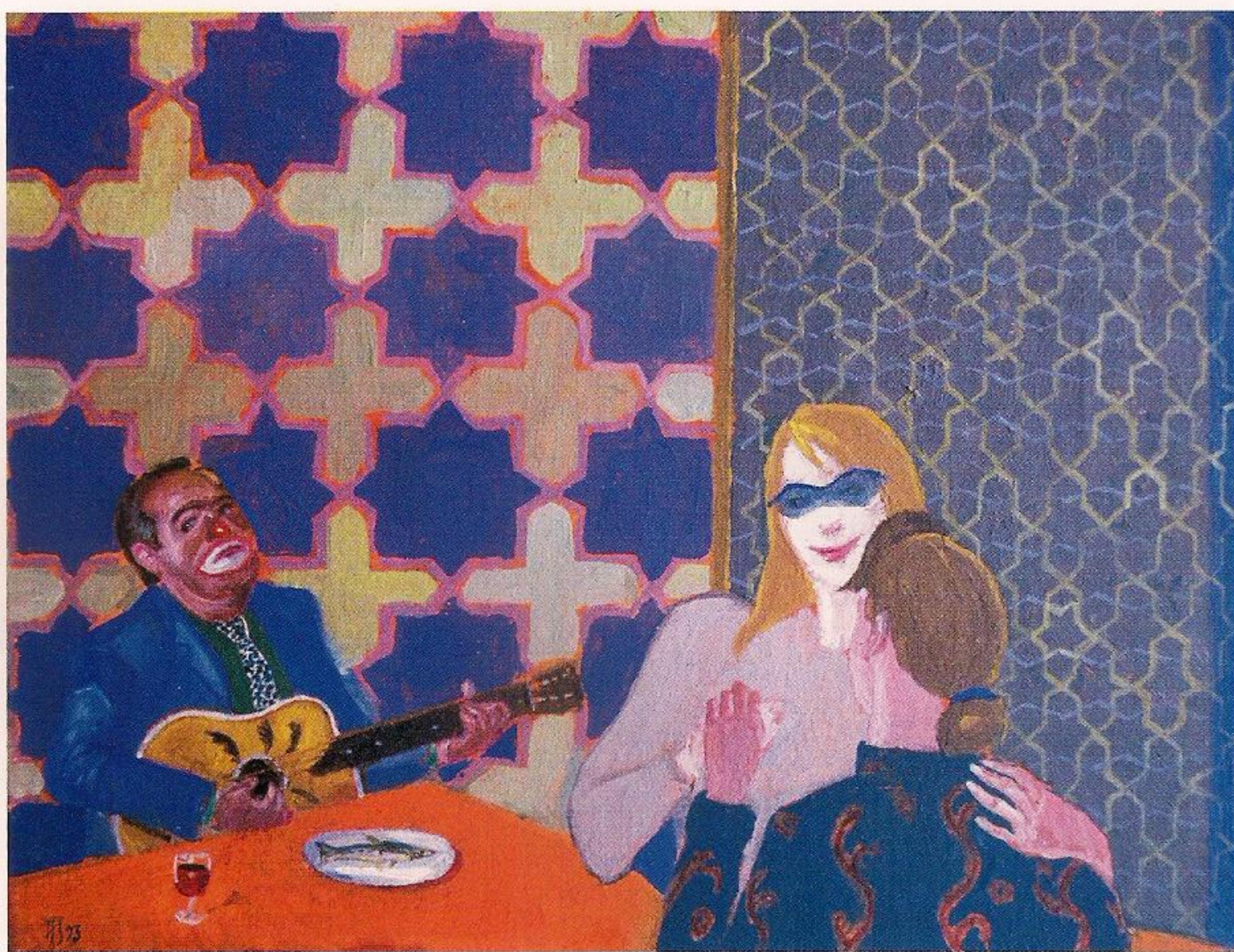

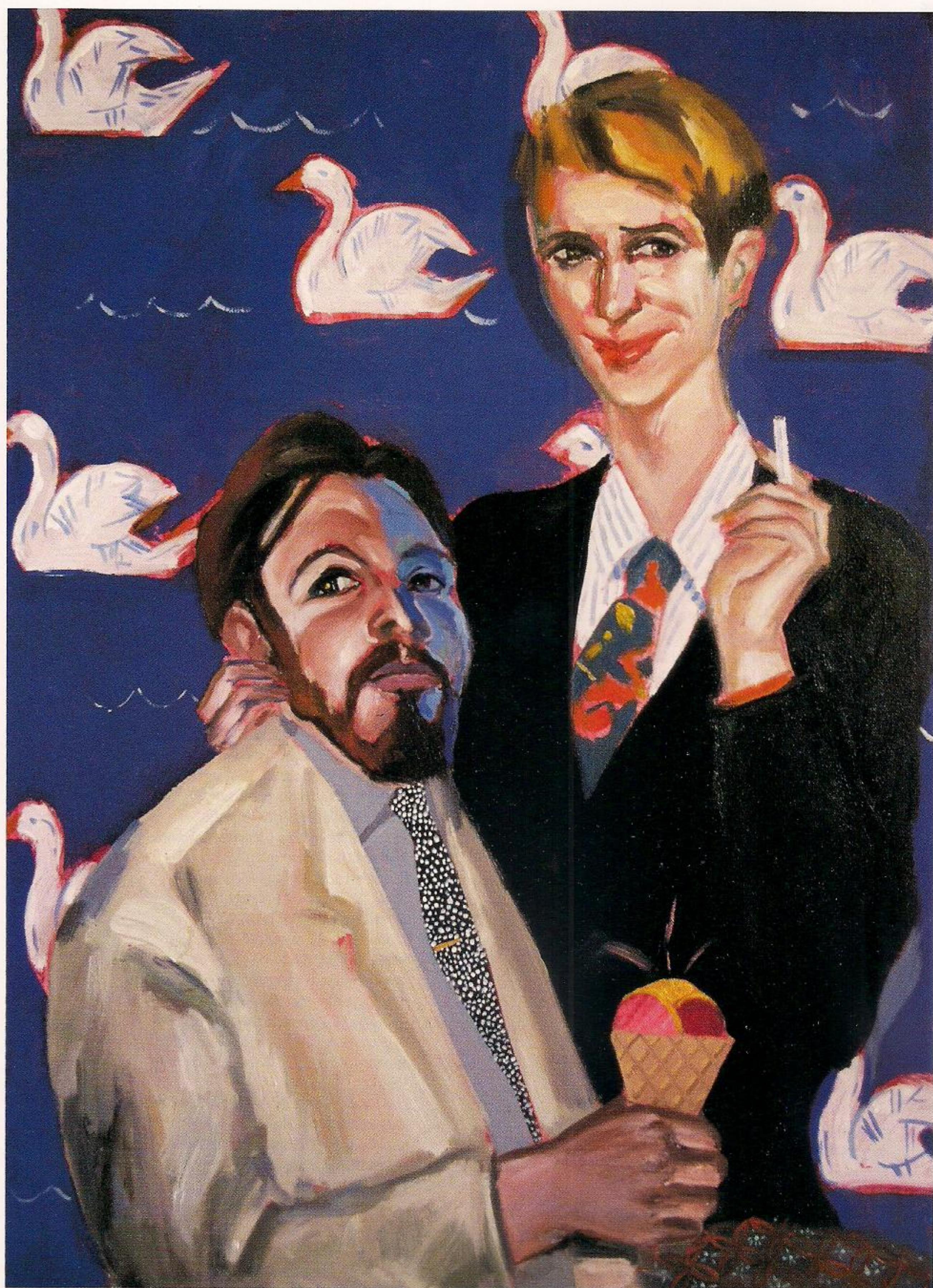
oslobađa snažnu energiju podneblja neophodnog ikonografiji Sadković radova. Radi se o votivnom slikarstvu koje stoji na razmeđi mitskog i povijesnog. Velika tema ovog slikarstva je žrtva. Psihodeličan ten ženskih figura statičnih kao slutnja, minimalni relikvijarij sastavljen od isključivo ovovjekovnih predmeta, betonske i asfaltne plohe, gradevine bez prozora, poneki tajanstveni detalj: sve to upućuje na mitologiju povijesnog razdoblja, na priповjedački korpus klasične psihanalize. A tu je ključ, naravno utkan u san: pas ili samo njegova silueta, potvrđan odgovor na slutnju, *spiritus movens mita* i ikoničkog iskupljenja (ili razrješenja), adresatvotiva, konačno. Dovršavajući ovaj skučen i fragmentaran prikaz slikarstva Sadka Hadžihasanovića ponadajmo se da će uređivačka strogost dopustiti da zaključim kako se radi o vitalnom i suvremenom slikarstvu koje je zaslužilo nagradivanje, neovisno o smislenosti nagrade i temeljne opskurnosti kriterijuma prema kojima se dodjeljuje.

Dragan Stenek

ŽIVOTOPIS

Sadko Hadžihasanović rođen je u Bihaću 1959. godine. Završio je Akademiju likovnih umjetnosti u Sarajevu 1982. godine u klasi profesora Milivoja Unkovića, a postdiplomske studije na Fakultetu likovnih umjetnosti u Beogradu kod profesora Radenka Miševića. Član je likovne grupe „Zvono“, te član ULUBiH-a od 1982. godine. Trenutno živi i radi u Kanadi.

NAGRADE

- otkupna nagrada na izložbi „Collegium artisticum '83“
- nagrada za slikarstvo na izložbi kolonije u Ivanjici, 1981.
- nagrada za crtež na „II Bienalu studentskog crteža“ u Beogradu, 1983.
- nagrada za crtež na „Majskoj izložbi mladih“ u Sarajevu, 1984.
- Zlatna premija za crtež na „V Izložbi u portreta“ u Tuzli, 1983.
- nagrada za inovacije na izložbi „Collegium artisticum '86“
- nagrada „Likovne jeseni“ u Somboru, 1986.
- nagrada za slikarstvo na izložbi „Collegium artisticum '87“
- nagrada „Ismet Mujezinović“ na „VI Izložbi u portreta“ u Tuzli, 1987.
- nagrada za slikarstvo na „I Bienalu malog for.“ u G. Milanovcu, 1989.
- nagrada žirija „Studija B“ za najbolju izložbu, u Beogradu, 1990.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1982. Bihać, slike, skulpture A. Bukvić
1983. Beograd, Dom kulture Studentski grad, crteži instalacije
Banja Luka, Dom kulture, sa grupom „Zvono“
1984. Sarajevo, Studio umjetničke galerije BiH, slike i instalacije
Beograd, Galerija FLU, slike i instalacije
Banja Luka, Dom kulture, slike i instalacije
1985. Novi Sad, Galerija „Nosorog“, crteži
Sarajevo, Collegium artisticum, u okviru „Yu dokumenta“
1986. Pančevo, Suvremena galerija KC „Olga Petrović“, slike
Novi Sad, Velika galerija „Radivoj Čirpanović“, slike
Ljubljana, Bežigrajska galerija, slike i instalacije
Sarajevo, Collegium artisticum, sa grupom „Zvono“
1987. Sarajevo, Galerija „Roman Petrović“, slike i objekti
Apatin, Galerija „Meander“, slike i objekti
1988. Hvar, Galerija „Arsenal“
1989. Sarajevo, Galerija „Doma mladih“
Bihać, Galerija „Una“
1990. Beograd, Galerija „Doma mladih“
Hvar, Crkva Sv. Marka
1991. Sarajevo, Muzej XIV Olimpijskih igara, reljeфи i slike
1991. Toronto, Contemporary Art Paul Petro, mješani materijali i kolaži

KOLEKTIVNE IZLOŽBE

1980. Sarajevo, „Zajedno '80“
1981. Sarajevo, „Zajedno '81“
Pula, Likovni usponi
Sarajevo, sa izložbi u „Zvonu“, RU „Đuro Đaković“
Rijeka, XI bienale mladih
Ivanjica, XV izložba učesnika Kolonije mladih
1982. Sarajevo, „Zajedno '82“
Sarajevo, ulična izložba grupe „Zvono“
1983. Sarajevo, Novoprimaljeni članovi ULUBiH-a
Sarajevo, Collegium artisticum '83
Sarajevo, Majska izložba mladih
Rijeka, XII Bienale mladih
Tuzla, V Izložba jugoslovenskog portreta
Kragujevac, 68. Izložba ULUS-a
Beograd, 68. Izložba ULUS-a
Beograd, XXIV Oktobarski salon
Sarajevo, Revijalna izložba ULUBiH-a
Zagreb, Ulična izložba grupe „Zvono“
Beograd, Crteži mladih beogradskih slikara
Sarajevo, Počitelj '82
1984. Beograd, II Bienale studentskog crteža
Sarajevo, Umjetnost BiH 1974 - 1984.

Ljubljana, Umjetnost BiH 1974 - 1984.

Skoplje, Umjetnost BiH 1974 - 1984.

Beograd, Umjetnost BiH 1974 - 1984.

Priština, Umjetnost BiH 1974 - 1984.

Maribor, EKO '84 (yu trijale ekologa i umjetnost)

Sarajevo, Collegium artisticum

Sarajevo, Majska izložba mladih

Bihać, Novi crtež

Finska, Mlado jugoslovensko slikarstvo

Pančevo, Slika novog crteža

Čačak, Memorijal Nadežde Petrović

Sombor, Jugoslovensko trijale crteža

Tjentište, grupa „Zvono“, izložba fotografija

1985. Sarajevo, Ka osamdesetim, collegium artisticum

Sarajevo, grupa „Zvono“ u okviru Yu dokumenata

Beograd, „U međuvremenu“, Izložbeni paviljon

Sarajevo, Majska izložba mladih

Sarajevo, „Skok u stranu“, Umjetnička galerija BiH

Zenica, „Skok u stranu“, Umjetnička galerija BiH

Sarajevo, Collegium artisticum '85

Novi Sad, grupa „Zvono“, izložba fotografija

Poreč, Izložba učesnika II kolonije

Banja Luka, Jesenji salon

Beograd, Vojnici likovni umjetnici

Nova Gorica, Crtež i grafika članova DLUS

Ljubljana, Međunarodna izložba grupe „Zvono“

1986. Sarajevo, Tavanska izložba grupe „Zvono“

Sarajevo, „Umjetnost i kritika usred osamdesetih“, Coll. artisticum

Sarajevo, Collegium artisticum '86

Sarajevo, Majska izložba mladih

Beograd, Deset godina ULUBiH-a, Paviljon C. Z.

Beograd, „Sarajevo '86“, Salon muzeja suv. umjet.

Sarajevo, „U znaku slike“, Umjetnička galerija

Sombor, Likovna jesen

Sarajevo, 40 godina ULUBiH-a, Collegium art.

1987. Osijek, Galerija centra mladih, projekt grupe „Zvono“

Sarajevo, „Autoportret - portret“

Sarajevo, Collegium artisticum '87

Sarajevo, Majska izložba mladih

Poreč, „More, mitovi i legende“, Gradska galerija

Rijeka, XIV Bienale mladih

Opuzen, Izložba grupe „Zvono“

Tuzla, VI izložba u portreta

Sombor, Trianale u crteža

Banja Luka, 10 mladih u umjetnika

Karlovac, „Baj '87“

Apatin, grupe u u umjetnosti osamdesetih

San Diego, Anuška galerija

1988. Sarajevo, Collegium artisticum '87

Beograd, Trianale u umjetnosti - grupa „Zvono“

Maribor, EKO

Sarajevo, Likosabor

Ljubljana, Savremenim trenutak slikarstva BiH

1989. Pančevo, Bienale skulpture

Murska Sobota, Bienale male plastike

Rijeka, Bienale mladih

Banja Luka, Jesenji salon

Gornji Milanovac, I u bienale malog formata

Sarajevo, Jugoslovenska dokumenta

1990. Beograd, 5x5 Izbor, Paviljon „Cvijeta Zuzorić“

Sarajevo, Collegium artisticum

Beograd, EKO salon, galerija SANU Beograd

Beograd, izložba studija B „od aprila do aprila“

1991. Sarajevo, Collegium artisticum

Rijeka, Bienale mladih

Zagreb, Yu izložba crteža

